

UDTALELSE nr. 04/2007

FRA DET EUROPÆISKE LUFFARTSSIKKERHEDSAGENTUR

om udkast til Kommissionens forordning om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer

OG

om udkast til Kommissionens forordning om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver

Flyvetilladelse:

Rettigheder for godkendte organisationer til sikring af vedvarende luftdygtighed

I. Generelt

1. Formålet med denne udtalelse er at foreslå Kommissionen at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003¹ og nr. 2042/2003². Begrundelsen for denne lovgivningsaktivitet gennemgås i korte træk i det følgende.
2. Denne udtalelse er vedtaget efter den procedure, der er fastsat af agenturets bestyrelse³, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1592/2002⁴.

II. Høring

3. Udkastet til udtalelse om Kommissionens forordning om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 og Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 blev offentliggjort (meddelelse om foreslået ændring NPA-2007-06) på agenturets websted den 22. juni 2007.
4. Ved fristens udløb den 28. september 2007 havde agenturet modtaget 62 bemærkninger fra 13 nationale luftfartsmyndigheder, erhvervsorganisationer og private virksomheder.
5. Agenturet har anerkendt modtagelsen af alle indkomne bemærkninger og indarbejdet dem i et dokument med reaktioner på bemærkninger (CRD), der blev offentliggjort på agenturets websted den 5. oktober 2007. Flere af disse bemærkninger har ført til ændringer i de stillede ændringsforslag, og disse fremgår af CRD.
6. Der blev fremsat bemærkninger baseret på det forhold, at retten til at udstede flyvetilladelser kun var påtænkt for godkendte organisationer til sikring af vedvarende luftdygtighed (CAMO) og ikke for godkendte vedligeholdelsesorganisationer. Agenturet fandt imidlertid, at en ret til at udstede en flyvetilladelse ikke er relevant for godkendte vedligeholdelsesorganisationer, idet de inden for omfanget af deres godkendelse ikke har let ved at styre luftfartøjets konfiguration. En godkendt vedligeholdelsesorganisation kan ganske vist indhente de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå status for luftdygtighed og et specifikt luftfartøjs konfiguration hos tredjeparter. Men det er imidlertid ikke en vedligeholdelsesorganisations primære opgave at styre et luftfartøjs luftdygtigheds- og konfigurationsstatus, og den vil derfor altid skulle støtte sig på oplysninger tilvejebragt af andre. Eftersom vedligeholdelsesorganisationen ikke altid vil være i stand til at fastslå luftdygtighedsstatus og konfiguration fra sine egne kilder, vil det

¹ Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer (EUT L 243 af 27.9.2003, s. 6). Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 375/2007 af 30. marts 2007 (EUT L 94 af 4.4.2007, s. 3).

² Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 315 af 28.11.2003, s. 1). Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) 376/2007 af 30. marts 2007 (EUT L 94 af 4.4.2007, s. 18).

³ Bestyrelsens beslutning om den procedure, agenturet anvender ved afgivelse af udtalelser og udarbejdelse af certificeringsspecifikationer og vejledende materiale. EASA MB/7/03 af 27.6.2003 (proceduren for fastlæggelse af regler).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1592/2002 af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur (EFT L 240 af 7.9.2002, s. 1). Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) 1701/2003 af 24. september 2003 (EUT L 243 af 27.9.2003, s. 5).

være vanskeligt for den at leve op til det ansvar, der er forbundet med retten til at udstede flyvetilladelse. Desuden har medarbejderne i en godkendt vedligeholdelsesorganisation ikke nødvendigvis den ekspertise, der er nødvendig for at fastslå et givet luftfartøjs samlede luftdygtighedsstatus og konfiguration.

7. I flere bemærkninger blev der udtrykt behov for at begrænse retten til at udstede flyvetilladelse i lighed med begrænsningerne i retten til at udstede luftdygtighedseftersynsbeviser. På grundlag af disse bemærkninger besluttede agenturet at knytte retten til at udstede flyvetilladelse klart sammen med retten til at udstede luftdygtighedseftersynsbeviser. Agenturet finder, at organisationen for at udstede en flyvetilladelse skal være i stand til at fastslå status for luftfartøjets luftdygtighed og dets konfiguration, hvilket netop er formålet med retten til at udstede et luftdygtighedseftersynsbevis. Samme begrænsninger bør gøre sig gældende for begge rettigheder, og agenturet besluttede derfor at knytte de to sammen.
8. Der var pr. 5. december 2007 indkommet ti reaktioner på svardokumentet fra seks virksomheder og/eller institutioner. Nogle af disse vedrørte de acceptable måder at overholde bestemmelserne på og vejledende materiale, som ikke er omfattet af denne udtalelse. De øvrige reaktioner diskuteres nedenfor.

I en bemærkning blev agenturet bedt om at genoverveje kravene til personer, der har tilladelse til at udstede flyvetilladelsen på vegne af en CAMO. I denne bemærkning foreslås det, at almindeligt personale i en CAMO skal have ret til at udstede flyvetilladelsen. Agenturet finder imidlertid, at den pågældende person for at leve forsvarligt op til ansvaret for at underskrive en flyvetilladelse på den godkendte organisations vegne skal have den fornødne anciennitet og beføjelser i organisationen. Han eller hun vil måske skulle forlade sig på udtalelser fra andre personer i organisationen, men skal være i en position, hvor han eller hun kan overvåge andres arbejde. Agenturet finder det berettiget med yderligere kvalifikationskrav til sådanne medarbejdere, der ligger ud over kravene til det almindelige personale. Agenturet er af den opfattelse, at luftdygtighedseftersynspersonalets kvalifikationer ligeledes er relevante for at kunne udstede flyvetilladelse.

I en anden bemærkning gøres det gældende, at det fortsat er uklart, hvad der sker, hvis registreringsmedlemsstaten er en anden end den medlemsstat, hvor den pågældende CAMO befinder sig. Efter agenturets opfattelse er dette klart nok. Proceduren for udstedelse af flyvetilladelsen skal aftales med den myndighed, der udsteder godkendelsen til CAMO'en. I det tilfælde CAMO'en udsteder en flyvetilladelse til et luftfartøj, der er registreret i en anden medlemsstat, fremsender den en kopi af flyvetilladelsen til den pågældende medlemsstats myndighed.

I en anden bemærkning blev det uddybet, at en godkendt konstruktionsorganisation kan have ret til at udstede en flyvetilladelse også for luftfartøjer, som den har godkendt flyvebetingelserne for, forudsat at den styrer luftfartøjets konfiguration og påviser overensstemmelse med konstruktionsbetingelserne. Med denne uddybende forklaring besluttede agenturet at acceptere bemærkningen, og underpunkt 21A.263(c)(7) ændres i overensstemmelse hermed.
9. Efter agenturets endelige kvalitetskontrol af den påtænkte foranstaltning ændres underpunkt M.A.711(b)(3), som definerer CAMO'ernes ret, så det bliver logisk at læse og er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse for indehavere af en produktionsorganisationsgodkendelse.

III. Indholdet af agenturets udtalelse

10. Kommissionens forordninger som følge af agenturets forslag til flyvetilladelser i henhold til regelfastsættelsesopgave 21.023 blev vedtaget den 30. marts 2007 og offentliggjort den 4. april 2007. Det blev i forbindelse med diskussionen om agenturets forslag besluttet at fjerne CAMO'ernes påtænkte ret til at udstede en flyvetilladelse med det formål at undersøge alle dens konsekvenser til bunds. Denne ret blev efterfølgende ikke medtaget i Kommissionens forordning (EF) nr. 375/2007 og nr. 376/2007 som følge af lovgivningsprocessen. Agenturet skulle derfor iværksætte en ny regelfastsættelsesprocedure for dette specifikke emne.
11. CAMO'ens væsentligste ret vil være at udstede flyvetilladelsen, efter at den relevante myndighed eller godkendte organisation har godkendt flyvebetingelserne. Derudover påtænkes der tildelt ret til at godkende flyvebetingelser, men denne vil blive begrænset til tilfælde, hvor en sådan godkendelse ikke vedrører konstruktionens sikkerhed. Dette kan være tilfældet for flyvninger, der er nødvendige for at påvise vedvarende overensstemmelse med den konstruktionsstandard, der tidligere er blevet godkendt af agenturet, således at luftfartøjet kan kvalificeres eller genklassificeres for at opnå et luftdygtighedsbevis.

Köln, den xx. december 2007

P. GOUDOU
Administrerende direktør